

יבמות י: (ש) עד יא. (11 מהסוף)

ביאורי מושגים - תפיסת קידושין
אדם שמקדש אישה שאסורה עליו באיסור כרת: הקידושין לא תפסו.
אדם שמקדש אישה שאסורה עליו רק באיסור לאו: הדעה המקובלת היא שהם תפסו (וכן נפסק להלכה) אולם ר"ע סבר שגם במקרה זה הקידושין לא תפסו (יש דעה קיצונית יותר הסוברת שגם אם האישה אסורה עליו באיסור עשה הקידושין לא תפסו)

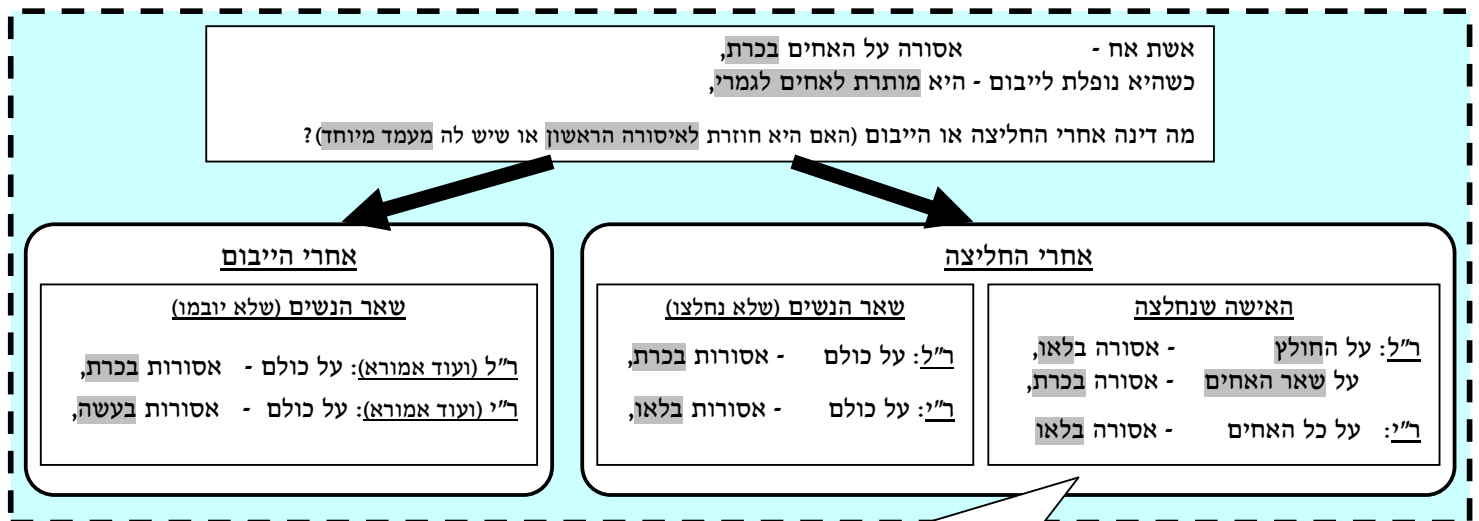
קושיה:

לוי שנה במשנה גם מקרים שנוצרו באיסור (אדם שהיה נשוי לאנוסת אביו)
- מדוע הוא לא שנה במשנה גם את המקרה של הנושא את חלוצתו (חלץ לאישה - ואחר כך נשא אותה)?

תשובות:

- א. במקרה זה אין תרחיש של צרת צרה (האישה אסורה על כל האחים - ולכן אין מצב של שלב נוסף של ייבום ונפילה)
- ב. במקרה זה האיסור על שאר האחים הוא בלאו (ולא בכרת) ולכן אפשר וצריך לחלוץ לה

הסבר זה הוא רק לשיטת ר"י .
לפי ר"ל היא אכן אסורה על שאר האחים בכרת.

טעמו של ר"ל: האיסור החדש 'אֵסַר אֶת יָמֶיהָ' - תקף רק על מבצעי החליצה (האחרים חוזרים למצבם הראשוני)
טעמו של ר"י: האיסור החדש 'אֵסַר אֶת יָמֶיהָ' - תקף על כולם (מבצעי החליצה הינם שליחי כל האחים והנשים)

ברייתא

הנושא את חלוצתו ומת:

- א. צריכה חליצה מהאחים,
- ב. קידשה אחד מהאחים - לא תפסו הקידושין

קושיה: מסעיף א' משמע כר"י (האחים אסורים רק בלאו - ולכן הם צריכים לחלוץ)
מסעיף ב' משמע כר"ל (האחים אסורים בכרת - ולכן הקידושים לא תופסים)

תירוצים: ייתכן שהברייתא כר"י: ובסעיף ב' הקידושים לא תופסים כיוון שמדובר שם באשת אחיו שלא היה בעולמו (שאסורה כרבנן)
ייתכן שהברייתא כר"ל: ובסעיף א' חייבים בחליצה כיוון שמדובר שם כשנולדו אחרי שהאח חלץ (ואז לשיטת ר"ש אין איסור)